U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce: **Ing. P. S.,** zastoupeného JUDr. Milanem Paláčkem, advokátem se sídlem Národní 27, Praha 1, proti žalovanému: **Hasičský záchranný sbor České republiky,** se sídlem Kloknerova 26, Praha 414, o přezkoumání rozhodnutí generálního ředitele Hasičského záchranného sboru České republiky ze dne 21. 5. 2007, č. j. PO-10-10/GŘ-PE-2007, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 4. 2011, č. j. 6 A 24/2011 – 90,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadl žalobce v záhlaví uvedený rozsudek Městského soudu v Praze, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 5. 2007 ve věci započtu dob rozhodných pro výsluhový příspěvek. Městský soud v Praze byl při svém rozhodnutí vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu obsaženým v jeho rozsudku ze dne 19. 1. 2011, č. j. 3 Ads 161/2003 – 73, jímž byl zrušen předchozí rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 27. 5. 2010, č. j. 6 Ca 197/2007 – 36 a podle něhož doba výkonu základní vojenské služby a doba další služby po čas studia žalobce na vojenské škole není dobou započitatelnou pro účely výsluhových náležitostí podle zákona č. 361/2003 Sb.

Kasační stížnost podal žalobce z důvodu uvedeného v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., tedy pro nesprávné posouzení právní otázky. V ní ovšem uvedl pouze to, že s názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem v předchozím rozsudku a převzatým Městským soudem v Praze nesouhlasí a nadále setrvává na svém názoru uvedeném v žalobě. Navrhl proto zrušení napadeného rozsudku.

Podle § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. je kasační stížnost nepřípustná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším

správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

Po zhodnocení výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost žalobce není přípustná. Jak bylo již uvedeno výše, Městský soud v Praze byl při svém rozhodnutí vázán názorem Nejvyššího správního soudu na právní otázku, jež byla podstatná pro rozhodnutí ve věci. Žalobce pak ve své kasační stížnosti netvrdil, že se soud tímto názorem neřídil, právě naopak, důvodem jeho kasační stížnosti je důsledné dodržení tohoto názoru a polemika s ním. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné opravné prostředky (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 23. listopadu 2011

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu